© Het Laatste Nieuws - HLN.be

Amuzu, de ontdekking van Anderlecht: “Droomjongen” die al droomde op bagagedrager

Pieter-Jan Calcoen | 28 december 2017 | 08u36

© RV/Photo News

Gras of hardcourt: het maakt Francis Amuzu (18) niet uit. De nieuwste chouchou van Anderlecht heeft een verleden als zaalvoetballer - wellicht was het u al opgevallen aan zijn dribbels.

“Toen Francis klein was, bracht ik hem met mijn fiets overal naartoe. Dan zat hij op mijn bagagedrager, met zijn voetbaltas bengelend naast mijn wielen, mijmerend over de volgende wedstrijd of training. ‘t Is ook op die manier dat ik hem meegenomen heb naar Salaam Mechelen, waar ik doelman was. (lacht) Ik dacht dat zaalvoetbal zijn basistechniek ten goede zou komen.”

Aan het woord is Roeland Quarcoo (23), neef van Anderlechtsensatie Francis Amuzu - “maar eigenlijk beschouw ik hem als mijn kleine broer”.

Onrechtstreeks is hij de man die aan de basis ligt van de knappe dribbels die Amuzu tegen Eupen en AA Gent uit zijn voeten schudde. Quarcoo grijnst: “Want het is dankzij mij dat hij in de sporthal van Salaam beland is. Daar leerde hij veel.”

Drie jaar lang kwam Amuzu uit voor de zaalvoetbalploeg in zijn woonplaats Mechelen. Een periode waarin hij iedereen naar huis voetbalde. “Hij maakte telkens het verschil”, haalt Karim Bajadi, toenmalig beloftencoach en tegenwoordig T1, herinneringen op. “Hij was zo goed dat ik langs de zijlijn kon genieten - meer moest ik niet doen. Hij speelde met zijn tegenstanders. En gebruikte toen al die typische zaalbewegingen die hij tegen Gent toonde. Dat bruggetje... Pfff. Als ik Francis bij Anderlecht zie spelen, merk ik dat hij voordelen gehaald heeft uit zijn passage bij ons.”

© RV

Beweging zonder bal

Die mening deelt Salaam-preses Frédéric Thiebaut. “Maar het gaat verder dan technische bagage. Zaalvoetbal draait niet alleen om spektakel, maar in de eerste plaats om beweging zonder bal. De vooractie om los te komen van je bewaker is misschien het beste voorbeeld. En je moet snel handelen - zo weinig tijd is er. Nu blijkt dat Francis die beide aspecten uitstekend beheerst...”

Het betekent evenwel niet dat Salaam Mechelen alle credits voor de doorbraak van Amuzu, die zijn opleiding daarnaast bij KV Mechelen en de Jean-Marc Guillou-academie in Tongerlo genoot, wil opeisen. “Francis heeft het zélf gedaan”, aldus voorzitter Thiebaut. “Hij was een natuurtalent, maar bleef tegelijk welopgevoed, gemotiveerd en down to earth. Een droomjongen.”

Nederig

Een zelfkritische ook, vertelt ex-trainer Bajadi. “Het was nooit goed genoeg. Zo was er eens een 12-2-overwinning - ik weet niet meer tegen welke ploeg. Francis, die als tengere 15-jarige al in het eerste elftal stond tegen volwassenen, maakte zes of zeven goals, maar was achteraf toch niet tevreden. ‘Ik heb twee kansen gemist. Ik kan beter.’ Ik wist toen niet wat te antwoorden.”

Vaak was het omgekeerd - Amuzu, zoon van ex-Standard en -KV Mechelenspeler Theophilus, was héél stil.

“Francis is een kerel van weinig woorden”, bevestigt neef Quarcoo. “Hij is eerder bescheiden. Mocht je in Mechelen op straat vragen wat mensen van Francis denken, dan zouden ze ‘nederig’ antwoorden.” Zonder daarbij zijn zelfvertrouwen te verliezen. “Hij is een lefgozer”, vult Bajadi aan. “Ook dat is een kwaliteit die hij bij ons ontwikkeld heeft. Het kan Francis helpen om te slagen. En dat zál hij ook.” Met dank aan Salaam Mechelen. Maar vooral aan... zichzelf.

© RV

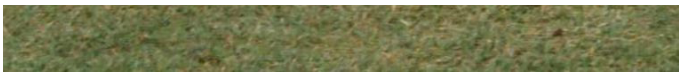

© RV

© Photo News

© Photo News

Meer over

- Francis Amuzu
- sport
- sportdiscipline
- voetbal

© Het Laatste Nieuws - HLN.be